

[Arbejdsministeren]

kan blive større, end det er for mig. Jeg tager det som udtryk for, at der hos hr. Lawaetz med baggrund i hans virke i arbejdsgiverorganisationerne og hans praktiske virke på arbejdsmarkedet er en forståelse for, at det ændringsforslag, jeg har stillet, er sagligt velbegrunder, og at det ændringsforslag, andre borgerlige partier end hr. Lawaetz' parti har stillet, kun vil fremkalde kaos på arbejdsmarkedet. Jeg tror, det er denne saglige forståelse fra hr. Lawaetz' side, der gør, at vi – fra hver vort udgangspunkt – kommer til at indtage det samme standpunkt.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg tror, hun overdriber en række af de konsekvenser for lønmodtagerne, lovforslaget kan have, også i forhold til de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne. Fru Lilli Gyldenkilde og jeg har under udvalgsarbejdet haft mulighed for at udveksle synspunkter herom, og jeg har understreget, at da lovforslaget er så tidsbegrænset, som tilfældet er, vil det ikke have de store virkninger, som fru Lilli Gyldenkilde frygter.

Jeg er helt enig i det, fru Lilli Gyldenkilde har sagt omkring sanktionssystemet på arbejdsmarkedet, og hvilke konsekvenser en ændring ville have. Jeg vil også advare de borgerlige partier mod at presse et nyt særpræget og uforståeligt sanktionssystem ned over arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Bolvig for indlægget. Regeringen deler hans synspunkt om, at denne stoplovgivning ikke får nogen virkelig mening, medmindre den følges op af en mere permanent lovgivning. Det er da også regeringens hensigt at fremlægge en ganske stram lovgivning, der betyder en fortsat kraftigt afdæmpet indkomstudvikling for alle indkomstgrupper, der betyder en stimulering af erhvervsudviklingen på basis af denne afdæmpede omkostnings- og indtægtsudvikling og prisudvikling, og som samtidig åbner op for en række af de reformer, som hr. Bolvigs parti og regeringen er enige om er nødvendige, hvis man skal give politikken perspektiv på lidt længere sigt og gøre den acceptabel i forhold til f. eks. lønmodtagernes organisationer. Jeg kan altså helt bekræfte over for hr. Bolvig, at det er regeringens hensigt at bruge denne stopperiode som angivet her fra radikal side under debatten.

Jeg tror, jeg har svaret fru Mimi Jakobsen på de synspunkter, hun fremførte, som jo

svarede meget nøje til dem, andre borgerlige partier har fremført.

Jeg forstod på hr. Tyroll, at hr. Tyroll lagde mere vægt på, hvad man sagde fra to lokale fagforeninger under enkeltforbund – som man vist godt, uden at komme i strid med sandheden, kan sige repræsenterer de allerhøjest lønnede mennesker i dette land inden for LO-området – end på den klare tilkendegivelse, der er kommet fra et enigt forretningsudvalg under Landsorganisationen, omfattende de lavtlønnedes organisationer, omfattende mennesker, der lever under det bevægelige lønsystem, omfattende de lavest lønnede tjenestemænds organisationer. Fra alle disse organisationers side – inklusive de organisationer, der ligger uden for LO, og som tegnes af FTF – har man vist forståelse for behovet for denne kortvarige stoplovgivning. For hr. Tyroll er dette uinteressant. Mere interessant er spredte henvendelser fra enkelt højt lønsgrupper. Det tager vi til efterretning.

Det er selvfølgelig ikke sandt, at alt fagligt arbejde sættes i stå som følge af denne lovgivning. Jeg vil gerne over for hr. Tyroll sige, at vi ikke har noget ønske, nogen plan, nogen tanke om at indføre et nyt sanktionssystem på arbejdsmarkedet, som ændrer det fagretlige system, som jeg i modsætning til hr. Tyroll er tilhænger af.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul H. Møller, at jeg tror, vi stort set er enige om mange af de ting, som blev fremført fra kristeligt folkepartis side, herunder markeringen af, at der i befolkningen er en forståelse for nødvendigheden af disse skridt. Jeg tror, det er rigtigt, som det blev sagt fra hr. Poul H. Møllers side, men jeg vil gerne tilføje, at det er jo ikke blot lønmodtagerne, som skal vise denne forståelse og gøre op med hævdvundne forestillinger. Det må også være andre samfundsgrupper, hvis det skal kunne lykkes, som regeringen lægger op til og håber at det vil være muligt at gennemføre.

Jeg tror ikke, man skal lægge for meget i de tal, hr. Ib Christensen fæstnede sig ved, nemlig den direkte besparelse for den offentlige sektor af en kortvarig stoplovgivning. Jeg tror, stoplovgivningens vigtigste effekt er at bremse den løn- og prishamstring, som ellers ville blive gennemført, og som ville give en meget dårlig baggrund for de forhandlinger, der nu skal gennemføres med